ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (έβδομο τμήμα)
της 15ης Οκτωβρίου 2008 *

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εσωτερικός διαγωνισμός για τη μετάβαση σε άλλη κατηγορία — Διορισμός — Κατάταξη σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ»

Στην υπόθεση Τ-66/04,

Χρίστος Γκόγκος, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Waterloo (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος αρχικώς από τον Χ. Ταγαρά και στη συνέχεια από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρους,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον J. Currall, επικουρούμενο από τον Π. Ανέστη, δικηγόρο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής για την κατάταξη του προσφεύγοντος στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3, καθώς και της αποφάσεως της 24ης Νοεμβρίου 2003 για την απόρριψη της διοικητικής ενστάσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, D. Šváby και E. Moavero Milanesi (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: Κ. Καντζά, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Φεβρουαρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Η υπό κρίση υπόθεση αφορά την εφαρμογή του άρθρου 233 ΕΚ και των άρθρων 31 και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ως είχε μέχρι τις 30 Απριλίου 2004 (στο εξής: ΚΥΚ).

2 Η εσωτερική απόφαση της Επιτροπής της 1ης Σεπτεμβρίου 1983, δημοσιευθείσα στο δελτίο *Διοικητικές πληροφορίες*, τεύχος 420 της 21ης Οκτωβρίου 1983, διευκρινίζει τα εφαρμοστέα κριτήρια για τον διορισμό σε βαθμό και την κατάταξη σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη των υπαλλήλων, κατ' εφαρμογή των άρθρων 31 και 32 του ΚΥΚ. Ειδικότερα, το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 5ης Οκτωβρίου

1995, Τ-17/95, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-227 και II-683), ορίζει τα εξής:

«Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διορίζει τον δόκιμο υπάλληλο στον εισαγωγικό βαθμό της σταδιοδρομίας για την οποία προσελήφθη.

Κατ' εξαίρεση του κανόνα αυτού, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) μπορεί να διορίσει τον δόκιμο υπάλληλο στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας, όταν οι συγκεκριμένες ανάγκες της υπηρεσίας απαιτούν την πρόσληψη υπαλλήλου με ιδιαίτερα προσόντα ή όταν ο προσληφθείς διαθέτει εξαιρετικά προσόντα.»

3 Ο διοικητικός οδηγός της Επιτροπής με τον τίτλο «Κατάταξη των νέων υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Επιτροπής σε κλιμάκιο» περιέχει πληροφορίες σχετικές με την κατάταξη των νέων υπαλλήλων. Ειδικότερα, με την παράγραφο 2.2.2 επισημαίνεται ότι η Επιτροπή επιθυμεί να εντοπίζει κατά το στάδιο της προσλήψεως τους υποψηφίους με εξαιρετικά προσόντα, προκειμένου να τους διορίσει σε ανώτερο βαθμό.

Ιστορικό της διαφοράς

4 Ο προσφεύγων, Χρίστος Γκόγκος, ο οποίος υπηρετεί στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες από το 1981, προσελήφθη από την Επιτροπή την 1η Οκτωβρίου 1986 ως μόνιμος υπάλληλος κατηγορίας Β, βαθμού 5, κλιμακίου 1.

5 Το 1997, ο προσφεύγων μετέσχε στον εσωτερικό διαγωνισμό COM/A/17/96 για τη μετάβαση από την κατηγορία Β προς την κατηγορία Α, για θέσεις της σταδιοδρομίας Α 7/Α 6. Στο τμήμα της προκηρύξεως «Προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό» αναγραφόταν ότι μπορούσαν να μετάσχουν στον διαγωνισμό μόνον οι μόνιμοι και οι έκτακτοι υπάλληλοι που είχαν καταταγεί σε έναν από τους βαθμούς της κατηγορίας Β και είχαν τουλάχιστον επταετή προϋπηρεσία στην κατηγορία αυτή. Στο τμήμα της προκηρύξεως

«Προϋποθέσεις προσλήψεως» διευκρινιζόταν ότι ο διορισμός θα γινόταν κατ' αρχήν στον εισαγωγικό βαθμό της σταδιοδρομίας.

6 Με επιστολή της 15ης Δεκεμβρίου 1997, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι αποφασίστηκε να μην περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων, λόγω της βαθμολογίας του στις προφορικές εξετάσεις η οποία ήταν 24 στα 50, η δε ελάχιστη απαιτούμενη ήταν 25.

7 Κατόπιν προσφυγής που άσκησε ο προσφεύγων, το Πρωτοδικείο, με απόφαση της 23ης Μαρτίου 2000, Τ-95/98, Γκόγκος κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-51 και II-219), ακύρωσε, λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου, την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής για τον λόγο ιδίως ότι η εξεταστική επιτροπή δεν ήταν σε θέση να διασφαλίσει την ίση μεταχείριση όλων των υποψηφίων κατά τις προφορικές δοκιμασίες του επίδικου διαγωνισμού.

8 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κάλεσε τον προσφεύγοντα σε νέα προφορική δοκιμασία στις 25 Σεπτεμβρίου 2000. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων απέτυχε στη δοκιμασία αυτή, άσκησε νέα προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-97/01. Κατόπιν φιλικού διακανονισμού μεταξύ των διαδίκων, η Επιτροπή δεσμεύθηκε να παρατείνει, κατ' εξαίρεση και μόνον υπέρ του προσφεύγοντος, τη διαδικασία του διαγωνισμού COM/A/17/96 (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 21ης Οκτωβρίου 2002, Τ-97/01, Γκόγκος κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή). Κατόπιν αυτού, ο προσφεύγων παρουσιάστηκε σε τρίτη προφορική δοκιμασία που διεξήχθη στις 8 Νοεμβρίου 2002.

9 Με επιστολή της 15ης Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι είχε επιτύχει στη δοκιμασία αυτή και ότι το όνομά του ενεγράφη στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/17/96.

10 Στη συνέχεια, ο προσφεύγων διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος από 1ης Απριλίου 2003 και τοποθετήθηκε στη Γενική Διεύθυνση περιφερειακής πολιτικής, δηλαδή στην ίδια διεύθυνση στην οποία είχε τοποθετηθεί κατά την πρόσληψή του ως μονίμου υπαλλήλου της κατηγορίας Β το 1986.

11 Στις 31 Μαρτίου 2003, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) περί κατατάξεώς του στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3, από 1ης Απριλίου 2003 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

12 Σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ο προσφεύγων άσκησε, στις 30 Ιουνίου 2003, διοικητική ένσταση κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Προς στήριξη της ενστάσεως αυτής, ο προσφεύγων επικαλέστηκε παράβαση των άρθρων 31 και 45 του ΚΥΚ, του άρθρου 233 ΕΚ, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και του φιλικού διακανονισμού μεταξύ των διαδίκων της υποθέσεως Τ-97/01. Ισχυρίστηκε ότι η επιτυχία του στον εν λόγω διαγωνισμό έπρεπε να ανατρέξει στο χρονικό σημείο της πρώτης προφορικής εξετάσεώς του, δηλαδή στις 15 Δεκεμβρίου 1997, κατά το μέτρο που είχε επιτραπεί ως προς αυτόν η εκ νέου έναρξη της διαδικασίας του διαγωνισμού. Τέλος, ο προσφεύγων θεώρησε ότι, λαμβανομένης υπόψη της συναφούς προς τη θέση επαγγελματικής του πείρας, υπό το πρίσμα του αρκετά δυσεύρετου συνδυασμού προσόντων, έπρεπε να είχε καταταγεί στον βαθμό Α 6 από 1ης Ιανουαρίου 2002, λαμβανομένου υπόψη του ότι οι πρώτες προαγωγές των επιτυχόντων του εσωτερικού διαγωνισμού COM/A/17/96 στον βαθμό Α 6 είχαν ήδη πραγματοποιηθεί την 1η Ιανουαρίου 2001 και η μεγάλη πλειονότητα αυτών είχε φθάσει στον βαθμό αυτόν το 2003.

13 Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της ΑΔΑ της 24ης Νοεμβρίου 2003 (στο εξής: απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως). Κατά την απόφαση αυτή, το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, δεδομένου ότι αφορά αποκλειστικά και μόνον τους νέους υπαλλήλους. Συνεπώς, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί ως προς τον προσφεύγοντα, ο οποίος ήταν ήδη μόνιμος υπάλληλος κατηγορίας Β. Εν πάση περιπτώσει, ο φάκελος του προσφεύγοντος δεν είχε τίποτε το εξαιρετικό από πλευράς των πέντε κριτηρίων τα οποία χρησιμοποιούνται για την κατάταξη κάθε υπαλλήλου κατά την ανάληψη υπηρεσίας, δηλαδή των πανεπιστημιακών σπουδών, της διάρκειας και της ποιότητας της επαγγελματικής πείρας, της συνάφειας της

επαγγελματικής πείρας με την προς πλήρωση θέση και της ιδιαιτερότητας του συνδυασμού των επαγγελματικών προσόντων στην αγορά εργασίας. Αντιθέτως, η ΑΔΑ θεώρησε ότι ο υπολογισμός του βαθμού και του κλιμακίου του προσφεύγοντος είχε πραγματοποιηθεί ορθώς, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 46 του ΚΥΚ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στην Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Φεβρουαρίου 2004, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

15 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση, καθώς και την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος ή, άλλως, να κρίνει ότι κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

16 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·

— να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τον νόμο.

Σκεπτικό

17 Κατ' αρχάς, διαπιστώνεται ότι το αίτημα του προσφεύγοντος περί ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του εμπεριέχεται στο αίτημά του περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Απριλίου, Τ-372/00, Campolargo κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-49 και II-223, σκέψη 24).

18 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται, κυρίως, παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι η ΑΔΑ, αρνούμενη να του χορηγήσει το ευεργέτημα του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, παρέβη επίσης, κατά συνέπεια, το άρθρο 233 ΕΚ καθώς και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της επιεικείας, της χρηστής διοικήσεως και της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

19 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι, κατά την κατάταξή του, η ΑΔΑ όφειλε να εφαρμόσει το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Πράγματι, η διάταξη αυτή πρέπει να έχει εφαρμογή τόσο στους επιτυχόντες γενικού διαγωνισμού όσο και στους επιτυχόντες εσωτερικού διαγωνισμού για τη μετάβαση σε άλλη κατηγορία, όπως επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 1999, C-155/98 P, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. I-4069). Αντιθέτως, τα άρθρα 46 και 32 του ΚΥΚ, των οποίων γίνεται επίκληση με την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, δεν έχουν εφαρμογή εν προκειμένω, δεδομένου ότι αναφέρονται στην κατάταξη σε κλιμάκιο και όχι στην κατάταξη στον υψηλότερο βαθμό της σταδιοδρομίας.

20 Ως εκ τούτου, μολονότι ο προσφεύγων δέχεται ότι η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, υποστηρίζει ότι η ΑΔΑ όφειλε να τον κατατάξει στον βαθμό Α 6 λόγω των εξαιρετικών προσόντων του και λόγω του ότι είχε ήδη ασκήσει καθήκοντα της κατηγορίας Α. Ο προσφεύγων εκτιμά ότι τούτο απορρέει από την ιδιαιτερότητα και τη χρησιμότητα της τεχνογνωσίας και της επαγγελματικής πείρας του

για την Επιτροπή, από την εξαίρετη βαθμολογία που έλαβε με τις εκθέσεις αξιολογήσεώς του και από το ότι η γενική διεύθυνση στην οποία εργάζεται έχει εκφρασθεί υπέρ της κατατάξεώς του στον βαθμό Α 6 βάσει των επαγγελματικών προσόντων του και της πείρας του.

21 Τέλος, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και η προκήρυξη του διαγωνισμού COM/A/17/96 δεν προϋποθέτουν, για την κατάταξη στον υψηλότερο βαθμό της σταδιοδρομίας, να έχει ο ενδιαφερόμενος εξαιρετικές ικανότητες. Συγκεκριμένα, και άλλοι λόγοι θα μπορούσαν να την επιβάλλουν, όπως η διασφάλιση του ωφέλιμου αποτελέσματος του άρθρου 233 ΕΚ και η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

22 Συναφώς, βασιζόμενος στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 1996, Τ-91/95, De Nil και Impens κατά Συμβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-327 και II-959), ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, κατόπιν ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού περί μη εγγραφής του στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/17/96 (προπαρατεθείσα απόφαση Γκόγκος κατά Επιτροπής) και προκειμένου να εκτελέσει πλήρως την τελευταία αυτή απόφαση, η Επιτροπή όφειλε όχι μόνο να τον εγγράψει στον πίνακα επιτυχόντων, αλλά και να τον εγγράψει με αναδρομικό αποτέλεσμα, ως εάν είχε επιτύχει κατά την πρώτη προφορική δοκιμασία, ώστε να θέσει τον προσφεύγοντα στην κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν αν είχε εφαρμοσθεί ορθώς ο ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, κατά τον προσφεύγοντα, αν ο διαγωνισμός ήταν σύννομος, θα είχε περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων κατά το πέρας της πρώτης προφορικής δοκιμασίας όπως όλοι οι άλλοι επιτυχόντες του διαγωνισμού COM/A/17/96. Κατά συνέπεια, θα ελάμβανε βεβαίως προσφορά εργασίας κατά το ίδιο χρονικό σημείο με όλους τους λοιπούς επιτυχόντες του εν λόγω διαγωνισμού, ήτοι το 1998. Προκειμένου να αποδείξει ότι θα είχε λάβει προσφορά εργασίας το 1998 αν είχε περιληφθεί στον αρχικό πίνακα επιτυχόντων, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την Επιτροπή να γνωστοποιήσει τη βαθμολογία που αυτός έλαβε κατά την προφορική δοκιμασία καθώς και την κατάταξη στον αρχικό πίνακα επιτυχόντων της οποίας θα είχε τύχει βάσει του μέσου όρου της βαθμολογίας του.

23 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, έπρεπε να καταταγεί τουλάχιστον στον βαθμό Α 6 και όχι στον βαθμό Α 7 κατά τον χρόνο του διορισμού του στην κατηγορία Α το 2003.

24 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η Επιτροπή, προκειμένου να τηρήσει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, έπρεπε επίσης να χρησιμοποιήσει τη δυνατότητα που της παρέχουν ο ΚΥΚ και η προκήρυξη του διαγωνισμού να τον διορίσει στον βαθμό Α 6. Συναφώς, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπέστη δυσμενή διάκριση, κατά το μέτρο που η επιτυχία του στις δοκιμασίες, η εγγραφή του στον πίνακα επιτυχόντων και η μετάβασή του στην κατηγορία Α καθυστέρησαν σημαντικά λόγω σφάλματος της Επιτροπής, διαπιστωθέντος από το Πρωτοδικείο. Αυτή η καθυστέρηση είχε ως αποτέλεσμα να περιέλθει ο προσφεύγων σε μειονεκτική θέση όσον αφορά τις προοπτικές εξελίξεως της σταδιοδρομίας του σε σύγκριση με τις αντίστοιχες προοπτικές των λοιπών επιτυχόντων του ίδιου διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει πίνακα από τον οποίο να προκύπτει πόσοι από τους επιτυχόντες του διαγωνισμού COM/A/17/96 είχαν ήδη τοποθετηθεί στον βαθμό Α 6 το 2003.

25 Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα ίδια αυτά επιχειρήματα αποδεικνύουν επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της επιείκειας, της χρηστής διοικήσεως και της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας. Κατά τον προσφεύγοντα, η αρχή της επιείκειας συνεπάγεται, ειδικότερα, ότι η Επιτροπή πρέπει να αποκαταστήσει κάθε επιβλαβή συνέπεια απορρέουσα από την προσβαλλόμενη παράνομη πράξη. Ως προς την αρχή της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας, ο προσφεύγων υπενθυμίζει ότι η αρχή αυτή αναγνωρίστηκε από το Πρωτοδικείο με την προπαρατεθείσα απόφαση De Nil και Impens κατά Συμβουλίου.

26 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα αυτά και υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι αβάσιμη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

27 Κατά το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η μετάβαση υπαλλήλου από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία δύναται να γίνει μόνο με διαγωνισμό.

28 Το άρθρο 31, παράγραφος 1, του ΚΥΚ προβλέπει ότι οι επιλεγέντες υποψήφιοι διορίζονται υπάλληλοι της κατηγορίας Α στον εισαγωγικό βαθμό της κατηγορίας τους.

29 Το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ παρέχει στην ΑΔΑ την ευχέρεια να παρεκκλίνει από τη διάταξη αυτή και να διορίσει τον υποψήφιο στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας του, χωρίς να προβλέπει ιδιαίτερη προϋπόθεση.

30 Από την κατά γράμμα ερμηνεία των διατάξεων αυτών δεν προκύπτει απαγόρευση διορισμού του υπαλλήλου στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας του, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 31, παράγραφος 2, της ΚΥΚ, όταν επιτυγχάνει σε εσωτερικό διαγωνισμό για τη μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία. Ωστόσο, η ερμηνεία αυτή αντιβαίνει στην οικονομία και στον σκοπό των διατάξεων των οποίων έγινε επίκληση.

31 Συγκεκριμένα, αφενός, η χρήση της ευχέρειας την οποία αναγνωρίζει το άρθρο 31, παράγραφος 2, πρέπει να συμβιβάζεται με τις επιταγές που απορρέουν από την έννοια της σταδιοδρομίας, όπως αυτή προκύπτει από το άρθρο 5 και το παράρτημα Ι του ΚΥΚ. Συνεπώς, η πρόσληψη σε ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας επιτρέπεται μόνον κατ' εξαίρεση (απόφαση Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 32 και 33, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Οκτωβρίου 1998, Τ-235/97, Campoli κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-577 και II-1731, σκέψη 32), οπότε οι συνθήκες που δικαιολογούν την κατάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύονται περιοριστικά (απόφαση του

Πρωτοδικείου της 15ης Νοεμβρίου 2005, Τ-145/04, Righini κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-349 και II-1547, σκέψη 49).

32 Αφετέρου, κατά παγία νομολογία, σκοπός της παρεκκλίσεως του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ είναι να παράσχει στο οικείο κοινοτικό όργανο, υπό την ιδιότητά του ως εργοδότη, τη δυνατότητα να εξασφαλίσει τις υπηρεσίες ενός ατόμου το οποίο, στο πλαίσιο της αγοράς εργασίας, μπορεί να δεχθεί πολυάριθμες προτάσεις από άλλους πιθανούς εργοδότες, οπότε το κοινοτικό όργανο μπορεί να χάσει την ευκαιρία να προσλάβει το άτομο αυτό (διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 1998, Τ-195/96, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-51 και II-117, σκέψη 37, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2007, Τ-65/05, Seldis κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-2-67 και II-A-2-489, σκέψη 55). Επομένως, το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να χορηγήσει, κατ' εξαίρεση, σε υποψήφιο με εξαιρετικά προσόντα, ελκυστικότερους όρους εργασίας προκειμένου να εξασφαλίσει τις υπηρεσίες του (διάταξη Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 37, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1999, Τ-203/97, Forvass κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-129 και II-705, σκέψη 44), πράγμα το οποίο συμβαίνει ιδίως οσάκις και άλλος εργοδότης εκτός από το οικείο κοινοτικό όργανο έχει εκδηλώσει το ενδιαφέρον του να προσλάβει τον υποψήφιο (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2002, Τ-381/00, Wasmeier κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-125 και II-677, σκέψη 81, και της 10ης Μαΐου 2006, Τ-331/04, R κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 37).

33 Οσάκις ο διορισμός πραγματοποιείται, όπως εν προκειμένω, κατόπιν εσωτερικού διαγωνισμού για τη μετάβαση σε άλλη κατηγορία, στον οποίο μπορούν να μετάσχουν οι μόνιμοι ή μη μόνιμοι υπάλληλοι που ήδη εργάζονται στο όργανο αυτό, δεν υπάρχει ο λόγος αυτός που δικαιολογεί τη δυνατότητα κατά παρέκκλιση κατατάξεως του ενδιαφερομένου.

34 Επιπλέον, στο πλαίσιο διαγωνισμού για τη μετάβαση σε άλλη κατηγορία, η πείρα που έχει κτηθεί στην υπηρεσία του κοινοτικού οργάνου έχει ήδη ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των προϋποθέσεων συμμετοχής στον διαγωνισμό καθεαυτόν, η συμμετοχή στον οποίο επιτρέπεται στους υπαλλήλους που απασχολούνταν προηγουμένως σε χαμηλότερη κατηγορία, και δεν μπορεί

να αποτελεί εξαιρετικό προσόν που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για να κριθεί αν ένας νέος υπάλληλος μπορεί να τύχει κατατάξεως διαφορετικής από την κατάταξη στον εισαγωγικό βαθμό της σταδιοδρομίας για την οποία προσλαμβάνεται. Όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, αυτό συμβαίνει στην περίπτωση του προσφεύγοντος, του οποίου η επαγγελματική πείρα, την οποία απέκτησε κατά την υπηρεσία του στην Επιτροπή, έχει ήδη ληφθεί υπόψη, δεδομένου ότι το σημείο ΙΙΙ «Προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό» της προκηρύξεως διαγωνισμού COM/A/17/96 επέβαλλε ως προϋπόθεση για τους υποψηφίους να έχουν καταταγεί στην κατηγορία Β επί τουλάχιστον επτά έτη κατά τις 29 Νοεμβρίου 1996. Κατά συνέπεια, το να επιτραπεί στον προσφεύγοντα να τύχει του ευεργετήματος του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά τον χρόνο της μεταβάσεως σε άλλη κατηγορία, κατόπιν της επιτυχίας στον διαγωνισμό, θα ισοδυναμούσε με εκτίμηση των ίδιων στοιχείων για δεύτερη φορά (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2005, Τ-284/03, Aycinena κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-29 και II-125, σκέψη 71).

35 Επομένως, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται ο προσφεύγων, το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωσή του.

36 Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η εν λόγω διάταξη έχει εφαρμογή εν προκειμένω, δεν παρέχει στον προσφεύγοντα δικαίωμα κατατάξεως στον βαθμό Α 6.

37 Πράγματι, από την προπαρατεθείσα εσωτερική απόφαση της Επιτροπής της 1ης Σεπτεμβρίου 1983 προκύπτει ότι το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ μπορεί να έχει εφαρμογή, πρώτον, όταν ο προσληφθείς διαθέτει εξαιρετικά προσόντα ή, δεύτερον, όταν οι συγκεκριμένες ανάγκες της υπηρεσίας απαιτούν την πρόσληψη υπαλλήλου με ιδιαίτερα προσόντα. Αυτές οι προϋποθέσεις είναι εναλλακτικές και όχι σωρευτικές (προπαρατεθείσα απόφαση Righini κατά Επιτροπής, σκέψη 45).

38 Ο προπαρατεθείς διοικητικός οδηγός της Επιτροπής διευκρινίζει, αφενός, ότι η εκτίμηση της υπάρξεως εξαιρετικών προσόντων βασίζεται στις πανεπιστημιακές σπουδές, στη διάρκεια και στην ποιότητα της επαγγελματικής πείρας και, αφετέρου, ότι η εκτίμηση των συγκεκριμένων αναγκών της υπηρεσίας στηρίζεται στη συνάφεια της επαγγελματικής πείρας με την προς πλήρωση θέση και στις ιδιαιτερότητες της αγοράς εργασίας από πλευράς των απαιτούμενων ικανοτήτων. Κατά την εξέταση του πρώτου κριτηρίου, τα τρία πρώτα από τα προαναφερθέντα στοιχεία είναι σωρευτικά. Ομοίως, κατά την εξέταση του δευτέρου κριτηρίου, τα δύο τελευταία από τα ανωτέρω απαριθμούμενα στοιχεία είναι επίσης σωρευτικά (προπαρατεθείσα απόφαση Righini κατά Επιτροπής, σκέψη 49).

39 Εντός αυτού του πλαισίου οφείλει η ΑΔΑ να εξετάσει συγκεκριμένα αν ένας νεοπροσληφθείς υπάλληλος ο οποίος ζητεί να τύχει του ευεργετήματος του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ διαθέτει εξαιρετικά προσόντα ή αν οι συγκεκριμένες ανάγκες μιας υπηρεσίας απαιτούν την πρόσληψη υπαλλήλου με ιδιαίτερα προσόντα.

40 Εφόσον η ΑΔΑ δέχεται ότι μια περίπτωση ανταποκρίνεται σε ένα από αυτά τα κριτήρια, υποχρεούται να προβεί σε συγκεκριμένη εκτίμηση της ενδεχόμενης εφαρμογής του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (αποφάσεις του Πρωτοδικείου Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 21, και της 26ης Οκτωβρίου 2004, Τ-55/03, Brendel κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-311 και II-1437, σκέψη 61). Μπορεί επίσης να αποφασίσει, στο στάδιο αυτό, λαμβάνοντας υπόψη το γενικό συμφέρον της υπηρεσίας, αν πρέπει να καταταγεί ένας νεοπροσληφθείς υπάλληλος στον υψηλότερο βαθμό. Συγκεκριμένα, η χρήση του ρήματος «δύναται», στο άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, συνεπάγεται ότι η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να εφαρμόσει τη διάταξη αυτή και ότι οι νεοπροσλαμβανόμενοι υπάλληλοι δεν έχουν υποκειμενικό δικαίωμα μιας τέτοιας κατατάξεως (προπαρατεθείσα διάταξη Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, σκέψη 43, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2003, Τ-133/02, Chawdhry κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-329 και II-1617, σκέψη 44, και Brendel κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 61).

41 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, στο πλαίσιο που καθορίζει το άρθρο 31 του ΚΥΚ, τόσο για να εξετάσει αν η προς πλήρωση θέση απαιτεί την πρόσληψη υπαλλήλου με ιδιαίτερα προσόντα ή αν αυτός έχει εξαιρετικά προσόντα, όσο και για να εξετάσει τις συνέπειες των διαπιστώσεων αυτών (προπαρατεθείσα απόφαση Righini κατά Επιτροπής, σκέψη 52).

42 Στο πλαίσιο αυτό, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να υποκαθιστά την ΑΔΑ στην εκτίμησή της και, συνεπώς, οφείλει να περιορίζεται στην εξέταση του αν η ΑΔΑ θεμελίωσε την απόφασή της σε ανακριβή ή ελλιπή πραγματικά περιστατικά ή αν η απόφαση εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ή έχει ανεπαρκή αιτιολογία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006, Τ-411/03, Herbillon κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. I-A-2-45 και II-A-2-193, σκέψη 25).

43 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο βάσει του οποίου να μπορεί το Πρωτοδικείο να θεωρήσει ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι ο προσφεύγων επελέγη για τη θέση την οποία κατέχει στην κατηγορία Α καθώς και η γνώμη της γενικής διευθύνσεως στην οποία αυτός υπάγεται, η οποία είναι υπέρ της ανακατατάξεως, ουδόλως συνεπάγονται ότι η προσβαλλομένη απόφαση υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα όσον αφορά τα εξαιρετικά του προσόντα ή το ενδιαφέρον της υπηρεσίας για την πρόσληψη. Το ίδιο ισχύει ως προς τις εκθέσεις βαθμολογίας τις οποίες επικαλέσθηκε ο προσφεύγων, κατά τις οποίες αυτός, πριν διορισθεί υπάλληλος της κατηγορίας Α, άσκησε καθήκοντα τα οποία συνήθως ανατίθενται σε υπάλληλο της κατηγορίας αυτής, αλλά ουδόλως αναφέρουν ότι διέπρεψε κατά την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων.

44 Επομένως, οι παρανομίες στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον προσφεύγοντα στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της προσλήψεώς του, είτε πρόκειται περί παραβάσεως του άρθρου 233 ΕΚ είτε περί παραβιάσεως των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της επιεικείας, της χρηστής διοικήσεως και της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας, δεν μπορούν να έχουν επίπτωση στην

καθαυτό νομιμότητα της αποφάσεως περί κατατάξεως σε βαθμό, κατά της οποίας βάλλει ο προσφεύγων.

45 Επιπλέον, δεδομένου ότι η αξιολόγηση του εξαιρετικού χαρακτήρα των προσόντων νεοπροσληφθέντος υπαλλήλου δεν μπορεί να γίνει αφηρημένα, αλλά σε σχέση με τη θέση για την οποία πραγματοποιήθηκε η πρόσληψη, έχει περιπτωσιολογική φύση η οποία στερεί από τον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να επικαλεσθεί λυσιτελώς παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως (προπαρατεθείσα απόφαση Chawdhry κατά Επιτροπής, σκέψη 102).

46 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο ως προς τους υπαλλήλους που διορίστηκαν κατόπιν εσωτερικού διαγωνισμού για τη μετάβαση σε άλλη κατηγορία. Πράγματι, σε μια τέτοια περίπτωση, η συγκεκριμένη επαγγελματική πείρα έχει ήδη ληφθεί υπόψη για τον διορισμό του υπαλλήλου στην ανώτερη κατηγορία.

47 Τέλος, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, μολονότι το γεγονός ότι μόλις τον Σεπτέμβριο του 2002 οργανώθηκε νέα προφορική διαδικασία για τον προσφεύγοντα, κατόπιν της εκδόσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως του Πρωτοδικείο Γκόγκος κατά Επιτροπής, μπορεί να είχε ως συνέπεια την καθυστέρηση του χρονικού σημείου μεταβάσεώς του στην κατηγορία Α, καθώς και του χρονικού σημείου κατά το οποίο αυτός απέκτησε την ελάχιστη αρχαιότητα δύο ετών στον βαθμό Α 7 η οποία απαιτείται για να καταστεί προακτέος στον βαθμό Α 6, υπό την έννοια του άρθρου 45 του ΚΥΚ, στερώντας του ενδεχομένως την ευκαιρία να προσληφθεί νωρίτερα στην κατηγορία Α και να ληφθεί υπόψη κατά τις επόμενες περιόδους προαγωγών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου σχετική αίτηση χρηματικής αποζημιώσεως.

48 Όσον αφορά τα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας τη λήψη των οποίων ζήτησε ο προσφεύγων, το Πρωτοδικείο, αφενός, κρίνει ότι έχει διαφωτισθεί επαρκώς από τα έγγραφα της διαδικασίας και, αφετέρου, θεωρεί ότι τα μέτρα αυτά δεν είναι λυσιτελή για την επίλυση της διαφοράς.

49 Κατόπιν των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

50 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Ωστόσο, κατά το άρθρο 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους. Επιπλέον, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.

51 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής, που κατέστησε αναγκαία την οργάνωση τριών προφορικών δοκιμασιών για τον προσφεύγοντα, ευνόησε τη γένεση της ένδικης διαφοράς. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να του προσαφθεί το ότι προσέφυγε στο Πρωτοδικείο για να εκτιμηθεί η συμπεριφορά αυτή και οι εντεύθεν απορρέουσες συνέπειες. Επομένως, πρέπει να υποχρεωθεί η Επιτροπή να φέρει, πλην των εξόδων της, και τα έξοδα του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Forwood Šváby Moavero Milanesi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Οκτωβρίου 2008.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
N. J. Forwood